

ທີ່ຮງ ០៦២៥/១៩៩ ລວ. ៤៧ ເມພາຍນ ២៥១

ເຮັດວຽກ
ຜູ້ອໍານວຍການສໍານັກ
ຜູ້ອໍານວຍການກອງ
ຜູ້ອໍານວຍກາລຸ່ມ
ຜູ້ອໍານວຍການສໍານັກງານປະກັນສັງຄມ
ກຣຸງເທິມທານຄຣິພື້ນທີ່ ແລະ ປະກັນສັງຄມຈັງຫວັດ/ສາຂາ

ກະທຽບແຮງງານໄດ້ອອກປະກາດຄະນະການຄ່າຈ້າງ

ເຮືອງ ອັດຕາຄ່າຈ້າງຕາມມາຕະຮູນຝຶກ (ฉบັບທີ ៣) ລົງວັນທີ ៣០ ຕຸລາຄມ
២៥៦០ ກໍານົດອັດຕາຄ່າຈ້າງຕາມມາຕະຮູນຝຶກ ៤ ກລຸ່ມອຸທສາຫກຮຽມ
ຮ່ວມ ១៦ ສາຂາອາຊີ່ພ ໂດຍມີຜລໃຊ້ບັນດັບຕັ້ງແຕ່ວັນທີ ១៧ ມິຖຸນາຍນ
២៥៦១ ເປັນດັນໄປ

ສໍານັກເຈີນສົມທບຂອງຄວາມຮ່ວມມືອເພຍແພຣ໌ປະຊາສັນພັນໃຫ້
ນາຍຈ້າງ ຜູ້ປະກັນຕົນ ແລະ ບຸກຄລທີ່ໄປທຽບກ່ອນວັນທີມີຜລໃຊ້ບັນດັບ
ເພື່ອໃຊ້ປະໂຍ່ນໃນການດຳເນີນງານຕ່ອໄປ

ຈຶ່ງເຮັດວຽກ
ມີຜລໃຊ້ບັນດັບ

ກົມ
ຍ

(ນາງສາວສຸມຄົມທາ ໄພຮຸງສຸວະຮັງ)

ຜູ້ອໍານວຍການສໍານັກເຈີນສົມທບ

บันทึกข้อความ

๑๙๖
๒๐๔๘ ๒๕๖๑

ส่วนราชการ สำนักเงินสมทบ กลุ่มพัฒนาระบบเงินสมทบ โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๖ ๒๒๖๘-๗๓

ที่ ํ ๑๖๒๕/๓๐๓

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง เตรียมการเพื่อรองรับการบังคับใช้ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗)

เรียน เลขาธิการ

๑. เรื่องเดิม

หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ที่ ร ๑๒๐๗.๓/๙๗๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ แจ้งว่ากระทรวงแรงงานได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๔ กลุ่มอุตสาหกรรมได้แก่ เหล็ก พลาสติก เพอร์ฟิล และรองเท้า รวม ๑๖ สาขาอาชีพ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

๒. ข้อรายงาน

กระทรวงแรงงานขอความร่วมมือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทราบจัง ผู้ประกันตน และบุคคลทั่วไปทราบก่อนวันที่มีผลใช้บังคับเพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน ดังนี้

๒.๑ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ได้มีการประชุมพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๐ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าหักจะฝีมือความรู้ความสามารถ ซึ่งมีอัตราค่าจ้างอยู่ระหว่าง ๓๔๐-๖๐๐ บาทต่อวัน

๒.๒ คำชี้แจงประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติกลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก กลุ่มอุตสาหกรรมเพอร์ฟิล และกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า รวม ๑๖ สาขาอาชีพ เพื่อให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ โดยการพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคและรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณานำไปสู่ข้อยุติเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่ายอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม ตามอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามตารางสรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ) และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขาอาชีพ

๓. ข้อพิจารณา

สำนักเงินสมทบพิจารณาแล้ว เห็นควรแจ้งเวียนประชาสัมพันธ์ให้ทราบก่อนวันที่มีผลใช้บังคับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เห็นชอบโดยไปรษณีย์

(นายภูมิ ธรรมกุล)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ๒๕๖๑

(นางสาวสุมณฑา ไพรสุวรรณ)

ผู้อำนวยการสำนักเงินสมทบ

สำนักเงินสมทบ

รับที่ ๒๔๓๖.

วันที่ ๒๙ มี.ค. ๒๕๖๑

เวลา ๑๔๔๕๖

คำนึงทางประวัติศาสตร์

๕๔๕๐

เลขที่ ๗ ชั้นที่ ๒๕๖๑

วันที่ ๑๔ ๓ ๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กระทรวงแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๕ , ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๔๐
ที่ ร ๐๒๐๗.๓/สทป

วันที่ ๘๗ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง: เตรียมการเพื่อรองรับการบังคับใช้ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ^๑
(ฉบับที่ ๗)

เรียน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ด้วยกระทรวงแรงงานได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ๔ กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ เหล็ก พลาสติก เพอร์ฟูร์นิเจอร์ และรองเท้า รวม ๑๖ สาขาอาชีพ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ในการนี้ กระทรวงแรงงานจึงขอส่งประกาศฉบับดังกล่าวเพื่อขอความร่วมมือเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้นายจ้าง ผู้ประกันตน และบุคคลทั่วไปทราบก่อนวันที่มีผลใช้บังคับ และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานต่อไป รายละเอียดตามเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดประกาศฯ เพิ่มเติมได้ทาง www.mol.go.th หัวข้อ อัตราค่าจ้าง/อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

(นางเพชรรัตน์ สินอวัย)

รองปลัดกระทรวงแรงงาน ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่สูงจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กำหนดค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพพนักงานหลอมเหล็ก เทอาร์คไฟฟ้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพพนักงานปูรุ่งแต่งน้ำเหล็กในเตาปูรุ่งน้ำเหล็ก (Ladle Furnace) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบบาท

(๓) สาขาอาชีพพนักงานหล่อเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาท

(๔) สาขาอาชีพพนักงานควบคุมการอบเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบบาท

(๙) สาขาอาชีพพนักงานเตรียมวัตถุดินสำหรับอุตสาหกรรมเพื่อรับนิ่งจิ้ง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพพนักงานผลิตชิ้นส่วนเพอร์นิเจอร์นิเมจิจิ้งด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาท

(๑๗) สาขาวิชพนักงานประกอบเพอร์นิเจอร์ไม้จริง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละ
สามร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท

(๑๘) สาขาวิชพช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อย
หกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท

(๑๙) สาขาวิชพนักงานตัดวัสดุรองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท
และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท

(๒๐) สาขาวิชพนักงานอัดพื้นรองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท
และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท

(๒๑) สาขาวิชช่างเย็บรองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท
และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท

(๒๒) สาขาวิชพนักงานประกอบบรองเท้า (เย็บ) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อย
หกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเก้าสิบบาท

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๖) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้
ความสามารถมาตรฐานฝีมือในสาขาวิชพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมด
หรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ
ในสาขาวิชพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาวิชพและระดับใด
ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้ผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบ
มาตรฐานฝีมือในสาขาวิชพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่
ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้หนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายจรินทร์ จักรพาก)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๓)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า รวม ๑๖ สาขาอาชีพ เพื่อให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนด อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วไป ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรให้ภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและ พิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับ ในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขาอาชีพ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติ เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๐

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละ สาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า รวม ๑๖ สาขาอาชีพ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบกิจการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พานิชยกรรม หรือธุรกิจ อย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมิใช่นายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียดเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อบุคคลที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์ จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมีได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มิได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขอนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ดักลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุดหนากรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๑ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟัน กาน โคน ลิต เลือย ผ่า ถาก หนอง ชุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้ามา หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกันน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มิใช่การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยงจับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ้อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่า อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายได้ได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติ ถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายได้ที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๖ สาขาอาชีพ

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑. กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก ได้แก่	
๑.๑ สาขาอาชีพพนักงานหล่อเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการวัดอุณหภูมิ เก็บตัวอย่างน้ำเหล็ก ทำความสะอาดหัวพ่นคาร์บอน และหัวพ่นออกซิเจน และปฏิบัติงานภายใต้ข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๔๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการบำรุงรักษาสภาพของเตาอาร์คไฟฟ้าและวัสดุทุนไฟ สามารถวิเคราะห์อุณหภูมิน้ำเหล็ก ส่วนผสมทางเคมีของน้ำเหล็ก เตรียมแท่งกราไฟต์อิเล็กโทรด (Graphite Electrode) และเนื้าเหล็กออกจากเตาอาร์คไฟฟ้าสู่เบ้ารับน้ำเหล็ก (Ladle)	๕๕๐
๑.๒ สาขาอาชีพพนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน สามารถวัดอุณหภูมน้ำเหล็ก เก็บตัวอย่างน้ำเหล็ก	๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการจัดเตรียมฟลักซ์ (Fluxes) และอัลลอย (Alloys) ในการวนการปรุงแต่งน้ำเหล็ก เตรียมแท่งกราไฟต์อิเล็กโทรด (Graphite Electrode) และการส่งมอบน้ำเหล็กให้กับโรงหล่อ	๖๐๐
๑.๓ สาขาอาชีพพนักงานหล่อเหล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยของงานหล่อเหล็ก สามารถวัดอุณหภูมน้ำเหล็กในอ่างพักน้ำเหล็ก (Tundish) สามารถติดตั้ง ถอด ประกอบแบบหล่อ (Mold) และเปิด - ปิดประตูถ่ายเนื้าเหล็ก (Slide gate)	๕๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการควบคุมความเร็วในการหล่อ ตรวจสอบสภาพและเตรียมอ่างพักน้ำเหล็ก (Tundish) แยกตะกรัน (Slag) ออกจากน้ำเหล็ก และกำจัดตะกรัน (Slag) ที่แบบหล่อเหล็ก (Mold)	๕๖๐
๑.๔ สาขาอาชีพพนักงานควบคุมการอบเหล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน ซ่อม หรือเปลี่ยนอุปกรณ์วัสดุทุนไฟ - หัวจ่ายเชื้อเพลิงเตาอบเหล็กและตัวรองเชื้อเพลิงเตาอบเหล็ก	๔๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการควบคุมอุณหภูมิของเตาอบเหล็ก ระบบน้ำหล่อเย็น การนำวัตถุดิบเข้าและออกจากเตาอบเหล็กและควบคุมการหล่อเย็นในเตาอบเหล็ก รวมทั้งการบันทึกพารามิเตอร์ของเตาอบเหล็ก	๕๕๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒. กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก ได้แก่	
๒.๑ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการตรวจสอบก่อนการผลิตแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ การซ่อมแซมอุปกรณ์ งานฉีดพลาสติก และปฏิบัติตามข้อกำหนดของงานฉีดพลาสติกตามหลักอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน และกฎหมายสิ่งแวดล้อม	๓๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมขั้นสุดท้าย ก่อนการผลิตแม่พิมพ์ฉีด อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ ข้อมูลมาตรฐานชิ้นงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สามารถติดตั้ง ขึ้น ลง แม่พิมพ์ ควบคุมเครื่องฉีดติดตั้งเงื่อนไขการฉีด สามารถตรวจสอบติดตามงานฉีดระหว่างผลิตและสามารถปรับแต่งเงื่อนไขการฉีดได้ จนถึงสามารถควบคุมการสิ้นสุดกระบวนการฉีดงานพลาสติกเมื่อผลิตครบได้ และสามารถปฏิบัติงานการบำรุงรักษา เครื่องฉีดพลาสติก แม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	๔๕๐
๒.๒ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบการปฏิบัติงาน เป่าถุงพลาสติก ปฏิบัติตามกฎอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน และกฎหมายสิ่งแวดล้อม สามารถเปิดปิดเครื่องเป่าถุงพลาสติกได้ถูกต้อง ปลอดภัย ปลอดภัย เพื่อที่จะทำการผลิตถุงพลาสติกให้มีคุณภาพตามที่กำหนด	๓๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมเครื่องเป่าถุงพลาสติกก่อนผลิต เป่าถุงพลาสติก และตรวจสอบคุณภาพระหว่างการผลิต เพื่อให้ได้ถุงพลาสติกที่มีคุณภาพตามที่กำหนด	๔๕๐
๒.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการเตรียมงานก่อนการผลิตแม่พิมพ์เป่าภาชนะกลวงพลาสติก อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ สามารถปฏิบัติตามตามข้อปฏิบัติงานหรือคู่มือปฏิบัติงานเป่าภาชนะกลวงพลาสติก การบำรุงรักษา อุปกรณ์ งานเป่าภาชนะกลวงพลาสติก	๓๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมก่อนการผลิต แม่พิมพ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ความพร้อมของระบบหล่อเย็น ระบบลม วัตถุดิบ ข้อมูลมาตรฐานชิ้นงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สามารถติดตั้ง ขึ้น ลง แม่พิมพ์ ควบคุมเครื่องเป่าภาชนะกลวงได้ สามารถติดตั้งเงื่อนไขการเป่าภาชนะกลวงได้ สามารถตรวจสอบติดตามงานเป่าภาชนะกลวง ระหว่างผลิต และสามารถปรับแต่งเงื่อนไขการเป่าภาชนะกลวงได้ จนถึงสามารถควบคุมการสิ้นสุดกระบวนการเป่าภาชนะกลวงงานพลาสติกเมื่อผลิตครบได้ สามารถปฏิบัติงานการบำรุงรักษา เครื่องเป่าภาชนะกลวงพลาสติก แม่พิมพ์เป่าภาชนะกลวงพลาสติกได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัย	๔๕๐

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องเป่าถุงพลาสติกตามระยะเวลาที่กำหนด ปฏิบัติตามหลักอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงานและกฎหมายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถผลิตถุงพลาสติกอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง	๔๑๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระบบเบิดผ้า ระบบขับเคลื่อนมอเตอร์ไฟฟ้า ระบบวัดคุณภาพน้ำ ระบบนิวเมติกและระบบหยอดเย็น เพื่อให้สามารถผลิตถุงพลาสติกอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง	๔๕๐
๓. กลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อร์นิเจอร์ ได้แก่	
๓.๑ สาขาอาชีพพนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเพื่อร์นิเจอร์ไม้จัริง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการขันย้ายไม้ การจัดเรียงไม้ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ และความปลอดภัยในการทำงาน กฎการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเพื่อร์นิเจอร์ไม้จัริง	๓๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการใส่เปิดหน้าไม้ การตัดขนาดไม้ ด้วยการใช้เครื่องจักรในแผ่นกเตรียมวัตถุดิบ ตลอดจนการคัดคุณภาพไม้ให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดในการทำงาน	๓๗๐
๓.๒ สาขาอาชีพพนักงานผลิตชิ้นส่วนเพื่อร์นิเจอร์ไม้จัริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนเพื่อร์นิเจอร์ด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ประกอบด้วย การขึ้นลงชิ้นงาน การเดินเครื่องจักรอัตโนมัติ การทำงานกับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) การทำงานตามกฎความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ และการทำงานตามข้อกำหนด ความปลอดภัยในการทำงาน การตรวจสอบคุณภาพของชิ้นงานที่เกิดจากการตัดเฉือนของเครื่องมือตัด และการทำความสะอาดเครื่องจักรและพื้นที่ทำงาน	๓๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเขียนโปรแกรมโค้ด (G Code) เปื้องต้น ป้อนโปรแกรมเข้าเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ติดตั้งเครื่องมือตัด (Cutting Tools) ที่ใช้กับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) กับโปรแกรมที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว และดูแลรักษาเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) เปื้องต้น	๔๕๐
๓.๓ สาขาอาชีพพนักงานประกอบเพื่อร์นิเจอร์ไม้จัริง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานการขันย้ายชิ้นงานประกอบ การประกอบชิ้นงานด้วยกา การเช็คกาและจัดเก็บชิ้นงานบนพื้นที่ได้จัดเตรียมไว้ รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๓๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการประกอบ งานสร้างจิ๊กประกอบชิ้นงาน ตลอดจนงานประกอบเพื่อร์นิเจอร์	๔๐๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓.๔ สาขาอาชีพช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานประจำ เกี่ยวกับการเตรียมผิวน้ำไม้ การเตรียมวัสดุในการเคลือบสี และการปฏิบัติตาม ข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๓๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงาน เกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ มีการย้อมสีไม้ การพ่นสีรองพื้น การขัดสีรองพื้น รวมทั้งการดูแลรักษาอุปกรณ์พ่นสีย้อมและสีรองพื้น	๔๐๐
๔. กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า ได้แก่	
๔.๑ สาขาอาชีพพนักงานตัดവารองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการวางแผนแบบชิ้นงาน ปั๊มตัดด้วยเครื่อง การตัดด้วยมือ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานตัด วารองเท้า รวมทั้งมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหา ตามคู่มือกระบวนการการทำงาน	๓๗๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานในส่วนของ การฝ่าบาง การเจียน และการปีดผิวชิ้นงาน โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและ ให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการการทำงาน	๔๐๕
๔.๒ สาขาอาชีพพนักงานพนักงานอัดพื้นรองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการรีดยางขันตัน การปั๊มยาง การตกแต่งชิ้นงาน รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงาน อัดพื้นรองเท้า มีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหา ตามคู่มือกระบวนการการทำงาน	๓๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการรีดยางเพื่อผสมสี การรีดยางเพื่อใส่สารเคมีตัวเร่ง การออกแบบลาย การอัดพื้นรองเท้าแบบสีเดียว โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือ ^๑ กระบวนการทำงานบุคคล	๔๑๐
๔.๓ สาขาอาชีพช่างเย็บรองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเย็บเข็มเดี่ยวแบบตรง การเย็บเข็มคู่แบบตรง การเจาะรูและใส่เม็ดตาไก่ รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนด ของงานเย็บรองเท้า และมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหา ตามคู่มือกระบวนการการทำงาน	๓๙๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเย็บรองเท้าแนวโค้ง การเย็บกุ้น และการเย็บแซก โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการการทำงาน	๔๑๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๕.๔ สาขาอาชีพนักงานประกอบรองเท้า (เย็บ)	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการร้อยเชือกรองเท้า หัวผ้า (Upper) การท่าน้ำยาและทากาวหัวผ้า (Upper) การทากาวพื้นรองเท้า การถอดหุ่น การตกแต่งความเรียบร้อยและการบรรจุหินห่อ โดยจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของงานประกอบรองเท้า (เย็บ) รวมทั้งมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๓๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการโน้มต์หัวผ้า (Upper) การย่นหัว การเย็บหัวผ้าติดพื้นส่วนใน (Insole) การสวมหุ่นและดึงหัวผ้า (Upper) และการคาดเส้นขอบแนวพื้นรองเท้า โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๓๙๐

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

- เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน www.dsd.go.th หรือ www.dsd.go.th/standard หรือสอบถามได้ที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๗ ๔๘๔๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๔๘๓๗
- เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน www.mol.go.th หัวข้อ ข้อมูลที่น่าสนใจ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๓ ๑๓๓๗, ๐ ๒๒๓๒ ๑๓๓๙-๔๐, ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๕

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗) ตั้งแต่วันโดยทั่วไป

กระทรวงแรงงาน
๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐